

stændighed, at en lignende Regel, som den her exempelviis anførte, netop findes i § 60 af det Udkast til en Valglov, der, samtidigt med Grundlovsudkastet, af Regjeringen forelægges Rigsforsamlingen. Den anførte Paragraph indeholder nemlig den Regel, at Valgene skulde regnes fra den første Mandag i October, uagtet den tillige foreskrev, at de skulde være foregaaede inden den første Mandag i October, og denne Regel blev, som det sees af Grundlovscomiteens Betænkning, af 16 af denne Comitees Medlemmer indstillet til Vedtagelse, medens kun eet af Grundlovscomiteens Medlemmer foreslog den herfra afvigende Regel, der nu indeholdes i Valglovens § 74, at „Valgene gjælde fra den almindelige Valgdag“, en Bestemmelse, som de øvrige Medlemmer af Grundlovscomiteen først tiltraadte ved Sagens 2den Behandling.

Til det Anførte kommer endnu, at ethvert andet Forsøg paa at løse det foreliggende Spørgsmaal synes at maatte komme i Strid med de i Grundloven indeholdte Bestemmelser. Naar det i Grundlovens § 24 hedder: „Kongen sammenkalder en ordentlig Rigsdag hvert Aar“, og fremdeles i § 52: „Paa hver ordentlig Rigsdag, strax efter at samme er sat, fremlægges Forslag til Finantsloven for det følgende Finantsaar,“ samt endelig i § 45: „Den aarlige Rigsdag sammentræder den første Mandag i October, dersom Kongen ikke har indkaldt den til at møde forinden“, synes det heraf klart, at fremgaae, at Valgene til Folkethinget kun kunne gjælde for tre ordentlige Rigsdage, altsaa for Vedtagelsen af tre Finantslove. Dette finder ogsaa fuldkomment Medhold i de Forhandlinger, der om dette Punkt førtes i Rigsforsamlingen. Ordføreren, som netop var det Medlem af Grundlovscomiteen, der foreslog den nugjældende Bestemmelse, yttre nemlig, at Grundloven synes at mene, at Rigsdagen skulde leve 3 Aar, og tilføjer derpaa (Beretning om Forhandlingerne paa Rigsdagen, S. 3571): „det synes mig er egentlig det constitutionelle Liv for Thingene, om Budgetsagen har været vedtagen, saa at man altsaa maatte sige, at, naar 3 Budgetter ikke vare behandlede

af et Folkething, havde det heller ikke levet i 3 Aar.“ Den daværende 28de Kongevalgte, der senere har været Folkethingensmand for Holbæk Amts 2den Valgkreds, udtalte sig imod den af Ordføreren foreslaaede Regel, fordi derved en Folkethingensmand vilde kunne komme til at have Sæde i 4 Rigsdagssamlinger, idet han tilføiede, at „det kan dog ikke være Meningen med den treaarige Session.“ Intet andet Medlem yttrede nogen herfra afvigende Mening, og det synes saaledes, at denne Opfattelse af Sagen maa betragtes som den eneste rigtige. I Motiverne til det foreliggende Udkast yttres der ogsaa, at de ordinære Møder bør „bringes ned til det Tal, som Grundloven har forudsat,“ skjøndt det første Stykke i Motiverne synes at gaae ud fra en modsat Forudsætning.

Der kunde være Spørgsmaal, om det ikke, saaledes som det i Slutningen af Motiverne er antydet, vilde være rigtigst, da man dog maa foretage en Forandring i Valglovens Bestemmelser for dette ene Tilfælde, strax at udvide denne Forandring saaledes, at den kunde gjælde for alle lignende Tilfælde i Fremtiden; men, da Regjeringen ikke har anseet en saadan Udvidelse for nødvendig, finde vi det fra vor Side heller ikke fornødent at fremkomme med et dertil sigtende Forslag, og indstille derfor Lovudkastet til Vedtagelse, saaledes som det er forelagt.

Bilh. Bjerring.

Ordfører.

Kierkegaard.

Orsted.

Formand.